

mæssige bestemmelser på transportområdet i medlemsstaterne som ændret ved Rådets beslutning af 22. november 1973, er blevet orienteret om lovforslagets indhold i forbindelse med dets fremsættelse.

Spm. nr. S 1142

Til økonomiministeren (9/2 99) af:

Pernille Frahm (SF):

»Mener ministeren, at den såkaldte stabilitets- og vækstpakt i EU bør ophæves eller ændres - og i sidstnævnte tilfælde i hvilken retning?«

Begrundelse

Den såkaldte stabilitets- og vækstpakt sætter snævre grænser for det finanspolitiske spillemuligheder for eurolandene. Derfor har den italienske ministerpræsident, D'Alema, udtalt, at pagten bør »revurderes«. En af Oskar Lafontaines rådgivere (Heiner Flassbeck) har sagt noget lignende. Det har stor interesse at få oplyst, om den danske regering vil støtte et sådant forslag, hvis det fremsættes mere formelt.

Svar (2/3 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er i Maastricht-traktaten fastlagt, at medlemslandene skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige budgetunderskud. Som udgangspunkt må budgetunderskuddet i medfør af traktaten ikke overskride 3 pct. af BNP. Et underskud på mere end 3 pct. af BNP behøver imidlertid ikke at være uforholdsmæssigt stort, hvis der er tale om exceptionelle og midlertidige omstændigheder. Det er Rådet, der i givet fald tager endelig stilling hertil.

Formålet med at undgå for store offentlige underskud og dermed sikre, at udviklingen i den offentlige gæld ikke løber løbsk, er, at voksende offentlig gæld fører til højere rente og inflation, hvilket vil være til skade for vækst og beskæftigelse. En sund udvikling i de offentlige budgetter vil bidrage til lave prisstigninger og dermed til en sammensætning af penge- og finanspolitikken, der giver lav rente.

Stabilitets- og vækstpakten supplerer og præciserer traktatens bestemmelser om uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Hvert land skal i deres konvergens- eller stabilitetsprogrammer blandt andet opstille en mellemfristet målsætning om tæt på balance eller overskud på de offentlige budgetter, således at landet kan overholde 3 pct-referenceværdien under en normal konjunkturedgang. Den mellemfristede budgetmålsætning skal være opnået i år 2002. Stabilitets- og vækstpakten indeholder også et system til i tide at overvåge, hvis et land er på vej til at overskride 3 pct. referenceværdien. Stabilitets- og vækstpakten udmønter også traktatens bestemmelser om mulige økonomiske sanktioner for euro-lande, der ikke følger Rådets henstillinger om at bringe en situation med uforholdsmæssigt store budgetunderskud til ophør.

Stabilitets- og vækstpakten opstiller altså nogle spilleregler for finanspolitikken som et led i samordningen af den økonomiske politik i EU. Det ændrer ikke ved, at tilrettelæggelsen af finanspolitikken - uanset om et land deltager i euroen eller står uden for - fortsat er det enkelte lands eget ansvar.

Stabilitets- og vækstpakten vurderes således at være et godt instrument i samordningen af de økonomiske politikker i EU, og regeringen ser ikke grund til at ophæve eller ændre stabilitets- og vækstpakten.

Ingen regeringer har i øvrigt i EU stillet forslag om at revurdere stabilitets- og vækstpakten.

Spm. nr. S 1143

Til statsministeren (9/2 99) af:

Pernille Frahm (SF):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke forandringer af den økonomiske politik i EU's medlemslande statsministeren ønsker?«

Begrundelse

Flere regeringsmedlemmer har udtalt, at de mener, Danmark (efter en folkeafstemning) bør gå med i ØMU'ens 3. fase, fordi det efter deres opfattelse giver Danmark større muligheder for at påvirke den økonomiske politik i EU. Det har i